

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 80 - december 2017

Cecilie Stenspil

At trække vejret i samme rum

© Lis Kasper Bang

Glostrup Bio

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

- 3 Formandens klumme**
Cecilie Stenspil
- 4 På Betty Nansen Teatret**
Fru Nansen dengang og Cecilie nu
Den travle skuespiller
- 6 Glostrup og Fløng**
Født lige bag Glostrup Bio
Det musiske fra skolen i Fløng
- 10 Tiden i Odense**
Skuespilleskolen
Fastansat på Odense Teater
- 11 TV - og så gik det rigtig stærkt**
Livvagterne
Badehotellet mm.
Film
En skuespiller, der også kan synge
- 16 Stærke kvindeportrætter**
Stor spændvidde i karakterer
Bess i Breaking the Waves
Eliza i My Fair Lady
Nina i Mågen
Betty Nansen i Bang og Betty
Sally Bowles - og alle de andre
- 19 Lige nu og snart**
Efter brylluppet
Nærmeste fremtid
- 20 25 år på scenen - 11 professionel**
Lang karriere som 38-årig
Masser af priser
At trække vejret i samme rum
At værne om sit arbejdsrum
- 22 Et juleeventyr: Glostrup Bio 70 år**

Cecilie Stenspil

At trække vejret i samme rum

På Betty Nansen Teatret

På *Bryggergårdsvej*, lige bag *Glostrup Bio*, står der et æbletræ. Det er plantet af *Lisbeth* og *Børge* 22. oktober 1979 foran deres hus i anledning af, at de havde fået deres første barn, *Cecilie Maria Stenspil*.

Cecilie var helt fra lille meget optaget af at optræde og synge, og er i dag kendt som en meget dygtig og alsidig skuespiller og sangerinde.

Nu er dette jo et biografblad, men det er faktisk ikke på filmværredek, *Cecilie Stenspil* har gjort sig mest bemærket. I hvert fald ikke endnu. Derimod har hun spillet mange store roller på teatre i *Odense*, *Århus* og *København* og på tv.

Bemærkelsesværdigt mange, når man tænker på, at det kun er 11 år siden, hun forlod skuespillerskolen. I de senere år har der været tale om mange musicals og teaterkoncerter, og aktuelt er hun med i musikforestillingen *Efter Brylluppet* på *Betty Nansen Teatret*.

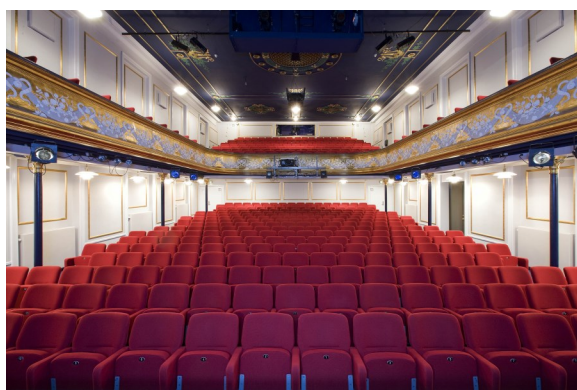
Fru Nansen dengang og Cecilie nu

Jeg ringer på ved *Betty Nansen Teatrets* sceneindgang, som ligger bag scenen et godt stykke nede ad *Asgårdsvej*. Snart efter dukker *Cecilie Stenspil* op som et frisk pust af humør og overskud. Teatret har fundet ud af, at det fredeligste hjørne er i publikumsfoyeren på balkonetagen.

Vi gik derfor hen over scenen og gennem den smukke teatersal. Huset er meget smalt, og der er kun en forbløffende smal gang på begge sider af selve scenerummet.

Der har været teater på adressen siden 1869. Først var det i en træbygning og fra 1888 i den nuværende bygning. Det lettere repertoire prægede teatret i starten, hvor der også var servering. I 1917 overtog den store skuespillerinde, *Betty Nansen* (1873-1943) teatret, som derefter fik et ambitiøst repertoire – ikke mindst med det samtidige nordiske drama.

Siden har det heddet *Allé Scenen* og *Ungdommens Teater*, indtil *Morten Grundwald* i 1980 igen kaldte det *Betty Nansen Teatret* – imod fruens udtrykkelige bestemmelser.

Teatret ledes i dag af *Vibeke Windeløv*, og fra 1. juli 2018 bliver *Eva Præstiin* administrativ direktør og *Elisa Kragerup* teaterdirektør.

Den travle skuespiller

Cecilie Stenspil er ikke typen, der klager over at have travlt, tværtimod. I løbet af interviewet kommer det alligevel frem, at hun har været på benene siden kl. 4. Fra tidlig morgen var hun i filmstudiet. Om eftermiddagen lagde hun stemme til en animationsfilm. Efter et hurtigt smut hjem til en bid brød, lavede hun dette interview kl. 17-18.

Efter interviewet skulle hun lige have en lur i sin garderobe før aftenens forestilling. Først ved midnat ville hun være hjemme, og næste morgen kl. 4 starter det hele forfra. Al denne travlhed mærker jeg ikke noget til.

Vi får os indrettet med de røde plysmøbler og et par kopper kaffe. *Cecilie* er intens, imødekommende, sjov og seriøs.

Du har frygteligt travlt.

Ja da! Men véd du hvad – det skal man jo ikke klage over i vores fag. Kl. 04:30 mødte jeg ind i morges, og jeg har fri kl. 23:20 i aften. Jeg filmer nemlig for øjeblikket til *Badehotellet*. Jeg får manuskripterne løbende, så jeg kender først mine optagedage kort tid før optagelserne. Så det er lidt uforudsigeligt, hvordan mine uger ser ud på forhånd.

Vi skuespillere véd faktisk meget lidt om, hvad der kommer til at ske i de næste afsnit i serien.

Nu, hvor vi sidder her på *Betty Nansen Teatret*, er det lidt sjovt, at du faktisk har spillet *Betty Nansen* i 2012. Det vender vi tilbage til.

Jeg har stået flere gange på denne scene. Dette vidunderlige, lille teater er så fuldt af atmosfære. Nu kommer der jo to nye chefer. En af dem, *Elise Kragerup*, har jeg arbejdet sammen med allerede på *Studenterscenen*. Hun er meget dygtig, så jeg tror, det bliver rigtig godt for dette dejlige, gamle teater.

Glostrup og Fløng

Født lige bag Glostrup Bio

Du er fra *Glostrup*, hvilket jeg da synes er interessant for dem, der læser dette blad, og måske ikke véd det.

Da jeg blev født, boede mine forældre på *Bryggergårdsvej* – næsten lige ved biografen. Vi flyttede til *Fløng*, da jeg vist nok var tre år, så der er jeg vokset op og har gået i skole. Min mormor og morfar bor på *Hovedvejen* lige om hjørnet i forhold til biografen. Jeg har gået forbi biografen meget ofte i hele mit liv, når jeg har besøgt mine bedsteforældre.

Formandens klumme

70 år - og stadig ung

Sidste år i september fejrede vi 100-års jubilæum, og 2. juledag har vi 70-års jubilæum. Det hænger sammen med, at *Glostrup Biograftheater* som byens biograf åbnede for nu godt 101 år siden på hjørnet af *Heggelunds Allé* og *Roskilde Landevej*. Landevejen er i mellemtiden blevet til *Hovedvejen*, og biografen er blevet til *Glostrup Bio*.

Den nuværende *Glostrup Bio* blev bygget på adressen *Krogagervej 2* af samme familie - *Poul og Edith Langebek* - som ejede den gamle biograf. *Krogagervej* er i mellemtiden blevet til *Bryggergårdsvej*, men biografen ligner sig selv, ikke mindst udefra. Indvendigt er den oprindelige arkitektur bevaret i store træk, mens der gennem årene er sket renoveringer og forbedringer. Det vil garanteret fortsætte. Biografen skal blive ved med at bevare sin hygge og nostalgi som et sjældent eksempel på 1940'ernes biografarkitektur. Men den skal også være i front, når det gælder teknikken og komforten.

Det næste større projekt bliver gennemført i foyerområdet, hvor toiletterne flyttes, så pladsforholdene forbedres både på toiletterne og i øvre foyer. Her vil mere plads ikke alene skabe bedre forhold i det daglige, men også i de tilfælde, hvor biografens benyttes til andet end filmvisning. Dette er særligt aktuelt ved udlejning til erhvervs- eller foreningsarrangementer, hvor der f.eks. i pausen er brug for at tilbyde bedre rammer for en større forsamling. *Glostrup Bio*, der har plads til 250 i salen, har en ambition om at spille en større rolle som et attraktivt tilbud i forbindelse med f.eks. større møder.

Biografdrift er en usikker indtægtskilde. Året 2017 har været præget af en vis stagnation i billetsalget, hvilket er generelt for branchen. Det tilskrives i nogen grad, at der ikke har været så mange storsælgende danske film, som i de gode år. *Glostrup Bio* har dog ikke problemer med økonomien, hvilket naturligvis skyldes de mange aktive, der varetager allehånde opgaver i forbindelse med driften. Uden frivillige var der ingen biograf.

Vi ser med optimisme frem mod 2018 og de kommende år. Vi skal nok nå at fejre 100-års jubilæum endnu en gang.

Glædelig jul og godt nytår ønskes alle jer medlemmer og jeres familie.

Arne Christensen

Min mor, *Lisbeth Stenspil* er rigtig glostrupper og har gået på *Søndervangsskolen*. Hun er lige gået på efterløn efter at have arbejdet i *Glostrup* og *Albertslund* som pædagog hele sit arbejdsliv.

Var det ikke på *Herstedøster Skole*, som hed *Roholmsskolen*, dengang mine tvillingedøtre gik der?

Lige præcis, og på *SFO Hjerter To*, der ligger lige ved siden af.

Din far, *Børge Krogh Samuelson*, er fra *Færøerne* og uddannet hvalfanger, inden han drog sydpå og blev akademiker.

Ja, er det ikke en flot kombination (ler hjerteligt). Han kom herved som ret ung og blev cand.techn.soc. fra *Roskilde Universitet*. Han arbejder på *KL*, hvor han lige nu udvikler betalingssystemer (*Kommunernes Landsforening* holder til i et stort, nyt hus på *Islands Brygge /Red.*).

Jeg har en del af min familie på *Færøerne*, og jeg har da været der nogle gange, men jeg synes ikke, jeg har tid til at komme der så ofte, som jeg gerne vil. Min familie var der for to uger siden til en fødselsdag.

Vidste du, at de har sønderjysk kagebord på *Færøerne*?

Den store proprietærgård midt i *Søby* eksisterer endnu, men er for få år siden indretter til luksuslejligheder i de tidligere landbrugslænger. På facaden står gårdens navn. © Google

Du har din mors efternavn, og jeg er faktisk lidt i tvivl om udtalen, om det er *Stenspil* eller *Stenspil*.

Dejligt, du spørger! Det bliver ofte udtalt forkert, men det kan vi straks få rede på. Det udtales *Sténs-pil*.

Nu skal du have historien. Min tipoldefar og hans kone boede på en gård i *Søsum*, en lille landsby tæt på *Stenløse*, *Veksø* og *Ganløse*. Gården hed *Stenspilgaard*, og i *Søsum* er der skam et *Stenspilstræde*.

Min tipoldefar var sporgvognskonduktør, og han væddede engang med en kollega om, at han turde tage sin kones fødegårds navn, altså *Stenspil*.

Det kunne han åbenbart godt, og derfor hedder vi *Stenspil*.

Også *Simon Stenspil* har gået på *Fløng Skole*.

De to søskende fremhæver begge denne skole som en god start på deres interesse for at optræde.

Sjællandske Medier ©
Elmer Madsen

Din lillebror *Simon* er også blevet skuespiller. Han er uddannet fra *Statens Teaterskole* og er også musiker og sanger. Jeg har talt med ham i studiet hos dubberen *Lars Thiesgaard*, som jeg interviewede for nogle år siden. Lige som dig har *Simon* lavet rigtig meget dubbing – dansk stemme til tegne- og animationsfilm. Det er da lidt sjovt, at han har valgt samme vej som dig.

Jeg véd faktisk ikke, hvorfor han har valgt den vej. Der er ikke andre i familien, der er skuespillere. Der er akademikere, smede, pædagog, bolsjekoger – men ingen skuespillere ud over os to.

Det musiske fra skolen i Fløng

Interessen for det, der blev dit fag, begyndte meget tidligt?

På min skole i *Fløng* brugte lærerne meget leg, skuespil og musik som en del af undervisningen. Vi skulle lære alfabetet gennem leg og spillede for hinanden. Jeg tror, at den frihedsfølelse, der var i ikke bare at sidde med næsen i en bog hele tiden, i høj grad har hjulpet mig på vej.

Det var en ganske almindelig folkeskole, men med to meget kreative lærere.

En af lærerne startede et dramahold på skolen, som mange i min klasse meldte sig til. Også jeg, naturligvis. Det med mine interesser for optræden og musik kom ligesom af sig selv, og meget tidligt.

Uden at jeg dog forestillede mig dengang, at jeg skulle blive skuespiller.

Ping Klubben blev oprettet af *Berlingske Tidende* i 1927 inspireret af *StormP.*'s populære figurer, *Peter* og *Ping*. *StormP.* boede for øvrigt lige bag *Betty Nansen Teatret* i *Asgårdsvej 17*. Det finurlige hus står der skam endnu. *Ping Klubben* blev på en måde afløst af *Eventyrteatret*, der blev stiftet i 1991. Der var du også med.

Jeg var med helt fra start. Så vidt jeg husker, sad bl.a. *Jørgen Clevin*, *Jan Hertz* og *Michala Petri* i juryen ved optagelsesprøven. De har alle været medlemmer af *Ping Klubben*. Den allerførste forestilling lavede vi på *Amager Scenen* i 1992. Det var *Snehvide*.

Du spillede gennem fem år mange forskellige roller fra hæk og blomst til prinsesse i *Fyrtøjet* og ond søster i *Askepot*. Det var nogle dejlige ungdomsår, og nogle af mine bedste venner stammer fra den-gang. Vi var mange, der fulgtes ad bagefter, herunder til *Studenterscenen*.

5-6 af os blev uddannede skuespillere, f.eks. *Kitt Maiken Mortensen*, som jeg har kendt fra jeg var 12 år, og som også er uddannet i *Odense*. Og *Marie Dalsgaard*, som er på *Det Kongelige Teater* nu. *Elisa Kragerup*, den kommende teaterdirektør her, kender jeg som sagt fra *Studenterscenen*. Jeg var her på teatret helt tilfældigt, da *Elisa* blev udnævnt til chef. Så bliver man jo rørt, glad og lidt stolt, når det er en af ens rigtig gode venner, der får chefstillingen her.

Vi har fulgt hinanden, siden vi var 18.

Hun er meget dygtig, så jeg tror, det er et rigtig godt valg af teatret.

Du fik som den første *Eventyrprisen*, som gives til et tidligere "*Eventyrbarn*", der har gjort sig særligt bemærket i dansk kulturliv.

Det var i 2014 – mange år efter, jeg var holdt op. Det var rigtig sødt af dem.

Cecilie Stenspil til venstre som en af de onde stedsøstre i *Eventyrteatrets* opførelse af *Askepot* i 1996. © *Eventyrteatret*

Eventyrteatrets leder, *Susanne Vognstrup*, overrækker i 2014 *Eventyrprisen* til *Cecilie Stenspil*. Ud over æren bestod prisen bl.a. af en teatertur til *London*, et fint ur, champagne og chokolade.

Eventyrteatret © *Claus Poulsen*

Tiden i Odense

Skuespillerskolen

Du var 22, da du kom ind på *Skuespillerskolen ved Odense Teater*, men du havde da også nået at blive student.

Jeg fik da min hue.

Meget af min tid, da jeg var omkring 20, gik med *Studenterscenen*. Jeg var også med i et teaterstykke, inden jeg startede på skolen, nemlig *Lars Kaalunds I en Kælder*. Det var teater alt sammen, men jeg tjente også lidt penge ved siden af, f.eks. ved at ekspedere hos en bager.

Jeg læste før optagelsesprøverne hos skuespilleren *Lene Vasegaard*, en meget skøn dame. Sjovt nok gik jeg op i en tekst fra *Tjekhovs Mågen*, som jeg senere kom til at spille på *Det Kongelige Teater*.

Jeg kom altså ind på *Skuespillerskolen ved Odense Teater*. Det var en dejlig skole, og jeg var rigtig, rigtig glad for at gå på den. Jeg spillede med i forskellige stykker i elevtiden. Dengang var man i praktik et helt år på teatret, så jeg var med i fire forestillinger.

Fastansat på Odense Teater

Da du forlod skuespillerskolen i 2006, blev du straks fastansat.

Jeg debuterede i *Erasmus Montanus* (2006) som *Lisbed*.

Hende med replikken:
"Ach mit Hierte - siig for min Skyld at den (Jorden /red.) er flak!".
Så hun kan få sin *Erasmus*.

Som *Lisbed* i *Erasmus Montanus* (til venstre). De øvrige er *Betty Glosted* og *Lars Simonsen*.

© Odense Teater © Mette Krull More

Dorothy i *Troldmanden fra Oz* på Odense Teater. Cecilie ses her med Anders Gjellerup Koch som fugleskræmslet, Lars Simonsen som Bliktud og Arne Lundemann som løven.

© Odense Teater

Min første sangrolle som uddannet var i rollen som *Dorothy* i *Troldmanden fra Oz* (2007). Hende med "Over the Rainbow".

Tv – og så gik det rigtig stærkt

Livvagterne

Du spillede flere forestillinger på *Odense Teater*, men så kaldte *København* pludselig.

Jeg gik faktisk til prøver på rollen som *Dorothy*, den unge pige med røde sko, løver og regnbuer – og sådan noget.

Samtidig gik jeg til casting med henblik på at spille den her hårdtslående livvagt, *Jasmina El-Murad*, i tv-serien *Livvagterne*.

En ret interessant kontrast!

Mellem de to andre livvagter, der blev spillet af *André Babikian* og *Søren Vejby*.

DR © Mike Kolloffel.

Jeg var fastansat på teatret, så da jeg fik rollen, måtte jeg gå til min chef for at blive løst fra min kontrakt. Han var enormt sød og sagde bare: "*Dit teater støtter dig! God tur – selvfølgelig skal du det*". Det var flot, og lige der klippede jeg nok navlestrengen til *Odense Teater* og den trygge fastansættelse. Jeg var glad for at have fået afprøvet forskellige roller i ensemblet i *Odense*.

Livvagterne var min første opgave på tv, og jeg havde heller ingen erfaring med film. Ud over et par uger på filmskolen i elevtiden havde jeg slet ikke prøvet at stå foran et tv- eller filmkamera.

Pludselig var du kendt af alle, for det var en ret populær serie.

Ja, det var lidt mærkeligt. Jeg syntes jo, at for eksempel *Ghita Nørby* og *Mads Mikkelsen* var rigtig kendte, men ikke mig. Jeg oplevede at blive genkendt, og det var da lidt anderledes. Når man laver tv, kommer man jo hjem i folks stuer. Man bliver en ven, de ser i fjernsynet hver uge. Det skulle jeg vænne mig til, men det er også et privilegie at få lov at fortælle historier til så mange mennesker.

Det meste, jeg har oplevet med den genkendelighed, har været meget positivt.

I en barsk scene klippede du dit flotte, lange hår kort med en saks i en rask bevægelse. Og du insisterede på at lave dine stunts selv. Du gik all-in.

Ja, det gjorde jeg. Jeg syntes, det var spændende at få lov til at udfolde mig og lære noget nyt. Da jeg havde lavet det der "one take", hvor jeg klippede mit hår af med en saks, tænkte jeg da godt nok: "*Det vokser da ikke bare ud igen med det samme!*".

Jasmina satte sit liv på spil for ytringsfriheden indenfor lovens rammer. Hun er af ægyptisk afstamning, men det er ikke det vigtigste ved hende, synes jeg. Det vigtigste er, at hun stod op for det, hun troede på.

Det er da et fantastisk billede af en pige med ben i næsen.

Livvagterne fik Emmy Award 2009 for årets bedste ikke-amerikanske tv-serie.

© [celebritypictures.wiki](https://www.celebritypictures.wiki/)

Badehotellet

Hjemme hos os er vi helt vilde med *Badehotellet*, selv om vi da godt kan se, at det er lidt kitsch.

Badehotellet er helt klart indenfor lystspilgenren og måske også lidt kitsch. Den beskæftiger sig med mellemkrigstiden, som er en periode, vi ved meget lidt om. Det handler om en masse mennesker, der bor i luksus på et badehotel, og som ikke rigtig reagerer på det, der sker i samtiden. De er kun inde i deres egen lille verden. Historien bliver fortalt på en ret subtil måde af vores ret elegante forfatter – uden at der bliver brugt pegefingre. Det kan jeg godt lide.

Ud over, at serien vil sige noget om, at du skal være årvågen i din tid, så giver den os også bare en masse dejlig mad, solskin og klokkehatte. Man får da heldigvis lov at smile lidt af de her karakterer, som vi – snart i 5. sæson – kender så godt. F.eks. hr. *Weise* eller fru *Helene*.

For nyligt mødte jeg en dame, som sagde: "*Jamen, er det ikke fru Auerland? Vi så dig forleden i en genudsendelse. Vi laver altid citronfromage, når vi ser dig.*" Selv om jeg er den utro hustru, holder folk faktisk meget med fru *Auerland*.

Det er ret skønt, for de tror vist på kærlighedshistorien i det.

Desuden var du tidligere i år med i tv-serien *Gidseltagningen*, der gik på Kanal 5.

Ja, det var den med *Paprika Steen* og *Daar Salim*. Det var også spændende at lave.

Film

På film er det foreløbig kun blevet til en mindre rolle i *Lang historie kort* fra 2015.

Der var altså en mere, men det var også en lille rolle. Åh, hvad var det nu den hed – nå pyt!

Med hensyn til at lave film, har jeg vist noget til gode.

I denne scene fra *Lang historie kort* ses bl.a. den svenske *Ola Rapace* og *Cecilie*.

© Per Arnesen

En skuespiller, der også kan synge

Man ser dig mere og mere i roller, hvor du også skal synge. Vi vender tilbage til *Eliza* og *Sally Bowles*. Står der skuespiller eller sanger øverst på listen over roller, du gerne vil have nu?

Jeg er en skuespiller, der kan synge, og ikke omvendt. Jeg har egentlig ikke en rigtig uddannelse som sanger, men jeg har sunget, siden jeg gik i børnehaven, og jeg har modtaget sangundervisning løbende. Jeg kan vildt godt lide taleteater, men også musikteater, fordi det tilføjer noget ekstra.

Musikken trænger sig direkte ind i vores hjerte. Jeg synes, det er fantastisk, når teater og musik kombineres.

© DR Jeg har set det klip, hvor du træder ud på en balkon på *Ledreborg* og synger "*Don't Cry for Me, Argentina*". Mange hundrede mennesker sidder dernede i regnvejret og får en stor oplevelse, men det er næsten bedre på skærmen. Et fuldstændig magisk øjeblik.

Kristian Baltzer, der stod for arrangementet, ringede til mig og sagde, at han havde fået en rigtig god idé. "Jeg synes, vi skal prøve at synge oppe fra balkonen, det er der aldrig nogen, der har gjort før. Vil du synge den sang?". Jeg kender Kristian fra gamle dage i Odense, hvor vi lavede musikteater. Selv om jeg gik til prøver her og filmede samtidig, kunne jeg ikke lade være med at sige ja.

Altså, at få lov at synge med et helt symfoniorkester, der spiller vidunderligt. Man bliver båret på musikkens vinger. At gå ud på den balkon med den ud-sigt over parken. Desværre så væltede det ned med regn, og folk var pakket ind i plastik, men de var fantastiske. Alle de farver fra plastikken, vandet og de grønne træer og marker.

Jo, det var magisk.

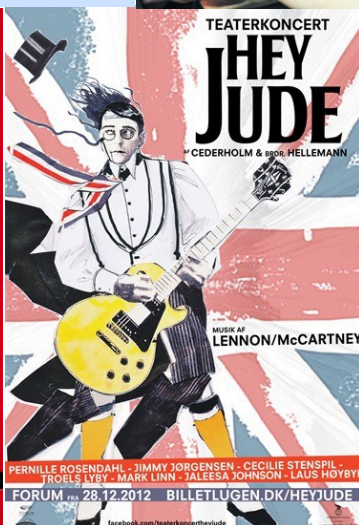
Og du synger også gerne rock.

Jeg har sunget både *Rolling Stones* og *Beatles*, det synes jeg da er lidt sjovt. (*Rolling Stones Teaterkoncert* i *Holstebro*, *Århus* og *København* i 2014 og *Hey Jude* i *Forum* i 2013 /Red.).

Sammen med Michael Falch i *Rolling Stones* teaterkoncerten.

© Michael With

Du har minsandten også været med i *Bornholmerrevyen*.

Jeg lavede revy på *Studenterscenen* i sin tid, men ellers er det kun blevet til *Bornholmerrevyen* i 2011 – indtil videre.

Stærke kvindeportrætter på teatret

Stor spændvidde i karakterer

Du har fremstillet mange spændende kvindelige karakterer, f.eks. *Marianne Dashwood* i *Jane Austins Fornuft og Følelse* (2016) og *Rita* i *Educating Rita* (2012) og mange andre. Der er ofte tale om karakterfulde og handlingskraftige kvinder, som du åbenbart her en forkærlighed for. Vi kan slet ikke nå dem alle, men kan måske tage et par gode eksempler.

Bess i *Breaking the Waves*

Den fik en *Reumert*-pris for årets bedste forestilling på *Odense Teater* 2009, og du var nomineret til en *Reumert* som bedste kvindelige skuespiller for *Bess*. Dine roller spænder meget vidt, også sangmæssigt. Fra *Bess* til *Eliza*, fra sødmefuld *Dorothy* til rå sild i *Rolling Stones*.

Jeg kan så godt lide denne alsidighed. Jeg er meget glad for at få lejlighed til at portrættere så forskellige kvindetyper.

Jeg kan specielt godt lide de kvinder, der handler og tager nogle aktive valg i deres liv.

Eliza i *My Fair Lady*

Du fik en gedigen succes som blomsterpigen *Eliza* overfor *Søren Pilmarks dr. Higgins* (*Det Kongelige Teater*, 2010)

Jeg synes, det var sjovt med den store sproglige rejse, *Eliza* gennemlever. Det var spændende at bygge det op på dansk og at gøre figuren og sproget nutidigt.

Det er noget vidunderligt musik at synge til. Jeg brugte et år på at arbejde med denne tonale teknik. Tidligere har jeg mest sunget teaterkoncerter med rocklyd og sådan noget. Her skulle jeg finde ind til en helt anden klang. En operetteklang, kan man sige.

Jeg skulle tale rå og vulgært i starten og synge som en engel hen ad vejen. Der var meget teknisk forberedelse ved det, og man skulle passe på stemmen. Men jeg havde det så sjovt sammen med *Søren Pilmark* og *Stig Hoffmeyer*.

Det var direktøren og operainstruktøren, *Kasper Holten*, der satte stykket op, og det spillede over 100 gange for fulde huse.

Tænk, jeg fik *Tagea Brandts Rejselegat* på over 100.000 for den rolle, og for mit arbejde med det danske sprog i det hele taget.

Nina i Mågen

På *Det Kongelige Teater* spillede du i 2011 *Nina i Tjekhovs klassiker, Mågen*. Den fik en *Reumert-pris* for årets bedste forestilling.

Klassisk teater, ja – men i en meget moderne opsætning.

Den blev instrueret af amerikanske *Katie Mitchell*, som laver mange *Tjekhov*-forestillinger rundt omkring i hele verden. Hun arbejder med nogle specielle metoder. F.eks. skulle vi skuespillere sidde rundt om et bord med vores mobilere. Så skulle vi google for at finde ud af, hvor den russiske by, hvor stykket foregår, ligger. Hvor ligger stationen? Hvor langt er der til godset. Alle mulige faktuelle detaljer. Vi tegnede og diskuterede i tre uger. Vi gik ind på scenen på et præcist tidspunkt, uden at vide nøjagtigt, hvor de andre skuespillere stod lige på det tidspunkt. *Katie Mitchell* er en meget, meget stor instruktør, og jeg lærte en masse af at arbejde sammen med hende.

Betty Nansen i Bang og Betty

Og så var der jo i 2012 selveste **Betty Nansen**, den legendariske skuespiller og teaterdirektør lige her, hvor vi sidder.

Ja, på *Folketeatret* i stykket *Bang og Betty* om *Herman Bang* og *Betty Nansen*. Hun var en meget kompromisløs dame med ben i næsen. På det tidspunkt var jeg ellers blevet tilbudt at spille *Julie* i *Romeo og Julie*, men jeg foretrak altså *Betty Nansen*.

Hun var en meget markant skikkelse i dansk kulturliv og havde så stor fremdrift i sit liv. Jeg ville gerne portrættere denne temperamentsfulde dame, og samtidig kunne jeg godt lide *Jakob Weiss'* måde at skrive på. Selv om det var *Shakespeare* op mod noget helt nyskrevet og ukendt, valgte jeg altså *Betty Nansen*.

Og vi så dig jo også som en bedårende *Lady Marian* i *Det Kongelige Teaters* storslåede *Robin Hood* i *Ulvedalene* (2013).

Det er jo bare spektakulært med heste og alt muligt. Det var festligt at være med til.

Sally Bowles – og alle de andre

© Per Morten Abrahamsen

Det vil føre for vidt at opremse alle dine succeser, f.eks. *Next to Normal* på *Nørrebro Teater* (2012). Fantastisk flok musikforestilling.

Vi kunne også tale om din *Sally Bowles* i *Cabaret* 2015 på *Det Kongelige Teater*. Der bliver ved med at komme roller, hvor du skal synge?

Det er dejligt med musical og kabaret, som vil noget mere end at bare underholde.

I år har jeg også spillet *Maria Magdalene* i *Jesus Christ Superstar* på *Aarhus Teater*.

© Signe Vilstrup

Lige nu og snart

Efter Brylluppet

Og lige nu spiller du med i *Efter Brylluppet*, der er baseret på *Susanne Biers* film.

Den spillede først i *Musikhuset i Århus* og er nu her på *Betty Nansen Teatret*.

Det er en nyskrevet musikforestilling baseret på *Anders Thomas Jensens* filmmanuskript. En masse fantastiske komponister har skrevet musik til forestillingen: *Mads Langer, Anne Linnet, Peter A.G., Peter Sommer, Søs Bjerre* og *Tim Christensen*. Og vi har nogle meget, meget skønne og kreative musikere med.

Jeg kan godt lide *Peter Langdals* forestillinger (han er instruktør og tidligere direktør på *Betty Nansen /Red.*). Jeg kan lide hans scenesprog og hans måde at gå til karaktererne på. Han er en virtuos indenfor vores fag. Det er jo bare ikke altid man rammer, når man skyder på mål – selv når man skyder straffespark. Hvis man ikke går efter det sikre, rammer man nogen gange ved siden af. Til gengæld kommer der noget meget mere interessant ud af det, når det lykkes. Noget af det teater, du måske ikke kan lide, får dig måske til at tænke på dit eget liv.

Nyskrevne forestillinger har ofte en del børnesygdomme, og vi havde mange udfordringer med manuskriptet. Det var svært at få kogt filmen ned til at være et godt teaterstykke. Der er også kolossal forskel på at spille i en meget stor sal som den i *Musikhuset i Århus* og så i denne lille sal inde ved siden af med plads til 600. Vi havde kun en uge til at tilpasse det, så vi havde meget travlt.

Anmeldelserne var ikke så gode, da vi spillede stykket i *Musikhuset i Århus*, men der er arbejdet rigtig meget med den til opsætningen her. Bl.a. er der skåret 40 minutter væk. Jeg synes, det er blevet en god forestilling nu, og vi har det simpelthen så hyggeligt sammen. Nu får vi fine anmeldelser, og vi har 600 mennesker i salen hver aften. Folk har ikke lyttet til de oprindeligt halvdårlige anmeldelser, men spredt budskabet om, at man faktisk får noget med hjem herinde fra.

Jeg læser normalt ikke anmeldelser, før stykket er spillet færdigt, men jeg kan jo ikke undgå at høre, om det er gået. Når jeg ikke gerne læser anmeldelser undervejs, er det fordi, de kan forstyrre min koncentration. Hvis der står, at det er godt, skal jeg hele tiden leve op til det. Og det synes jeg ikke altid, jeg kan.

Hvis der modsat står, det er dårligt, bliver jeg ked af det, fordi jeg véd, hvor meget hjerteblod, vi alle har investeret i forestillingen.

Jeg prøver at have mit arbejdsrum fri af anmeldelser.

Nærmeste fremtid

Jeg har læst, at du næste år skal lave et show i *Glassalen* i Tivoli med titlen *Divaer i Glas* sammen med *Caroline Henderson* og *Birgitte Hjort Sørensen*. Det er en del af fejringen af Tivolis 175-års fødselsdag og skal angiveligt handle om de store divaer i *Tivoli Varietéens* storhedstid: *Josephine Baker*, *Ella Fitzgerald* og *Marlene Dietrich* for eksempel.

Ja, det bliver spændende. Den instrueres af *Rolf Heim*, som jeg tidligere har lavet flere forestillinger sammen med. *Caroline* skal skrive det, men det er ikke skrevet endnu. Så jeg ved lige så lidt som dig. Jeg er meget spændt på, hvordan det bliver. Det er god musik i hvert fald, og det skal nok blive sjovt.

Der er flere opgaver på vej, men jeg kan desværre ikke fortælle dig om dem endnu, fordi de er i en opstartsfasen.

25 år på scenen – de 11 som professionel

Lang karriere bag sig som 38-årig

Det er svært at præcisere, hvornår det startede, men hvis vi regner med debuten på *Eventyrteatret* i 1992, kan du på en måde fejre 25 års jubilæum allerede. Som uddannet skuespiller har du været på banen i bare 11 år. Det er fantastisk meget, du har nået på så kort tid og i så forskellige genrer. Fra *Bess* til *Eliza* og fra *Tjekhov* til *rock*.

Det er faktisk 28 år, jeg har været på banen, for jeg har lavet stemmer til tegnefilm, siden jeg var 10 år. Dengang, jeg startede med det, var man netop begyndt at bruge børnestemmer i tegnefilm, hvor man hidtil havde brugt voksne med forvrængede stemmer. Jeg var til casting på en rolle fra *Aristocats*, der allerede var lavet, men jeg blev ikke antaget i første forsøg.

Jeg tror nok, at det første, jeg lavede stemme til, var en lille tegnefilm af *Richard Scarry*. Noget meget enkelt noget med dyr, der boede i et hus.

En af de animationsfilm, jeg er gladest for, er *Inderst Inde* (Disney/Pixar 2015), hvor jeg lægger stemme til en, der hedder *Glæde*.

Jeg tror, jeg har lagt stemme til 86 forskellige tegnefilm.

Du har sagt, at du altid har haft nok at lave, så der er vel en hel del, du må sige nej til?

Der har været meget, som jeg har måttet sige nej tak til.

Jeg har da været meget heldig i betragtning af, at jeg kun har været uddannet i 11 år. Jeg har aldrig haft en periode, hvor jeg ikke havde noget at lave. Det er dejligt at kunne få lov at leve af sit fag, især når det samtidig er det, som man brænder for.

Masser af priser

Du har fået et hav af priser, f.eks. *Tagea Brandts* rejselegat, som vi har nævnt. Du har været nomineret til en *Reumert* for din *Bess*.

Ja, er det ikke dejligt. Jeg har fået ret mange legater og priser allerede. *Poul Reumerts Rejselegat*, *Prinsgemalens Fond* og flere andre.

Jeg er blevet meget forkælet på den måde.

I 2010 fik Cecilie Ove Sprogøe Prisen på 30.000 kr. Gregers Dirckinck-Holmfeld motiverede blandt andet med disse ord: "Vores prismodtager er i sjælden grad omstillingsparat. Tag blot *Breaking the Waves*, *Livvagterne* og *My Fair Lady*. Foruden at hun er så meget andet. F.eks. enormt sød og skøn. Lige til. Og meget smuk. Vel et af de største unge talenter, vi har i disse år".
© Kristian Septimus Krogh

Cecilie modtager i 2010 et legat af prins Henrik på Kongeskibet *Dannebrog*.
Billedbladet © Jesper Sunesen

At trække vejret i samme rum

Nu skal du have en lille lur i din garderobe, og så er det op på de skrå brædder derinde ved siden af.

Teater er nuets kunst. Det er ligesom sæbebobler. Der er så få steder, vi oplever det, som teatret kan. Det skal man værne om som kunstart, synes jeg. Det er ikke sådan, at jeg foretrækker teatret frem for film, men de to giver forskellige ting. Når du ser film på dit tv, kan du trykke på knappen eller lade dig distrahere. På teatret kan du ikke springe ud af oplevelsen.

Jeg kan godt lide det nærvær, der opstår, når vi trækker vejret i samme rum.

At værne om sit arbejdsrum

Jeg vidste godt på forhånd, at du er en travl kunstner, men dog ikke, at dine dage er så kompakte. Jeg er meget taknemmelig for, at du alligevel tog dig både tid til det – og havde overskud til det. Jeg synes, det har været et godt og meget hyggeligt interview. Det kan jo aldrig blive komplet med alt det, der allerede står *Cecilie Stenspil* på. Jeg er meget glad for at få lov til at fortælle læserne derude i *Glostrup* og omegn lidt om, hvordan det startede nede på *Bryggergårdsvej* og lidt om, hvordan det siden er gået. Tusind tak, fordi du gav dig tid til dette interview.

Selv tak, det var hyggeligt, og hvor er du godt forberedt. Det kunne mange lære noget af.

Jeg er selektiv omkring, hvad jeg fortæller dig og andre, der interviewer mig. Jeg synes bestemt, vi har lavet et personligt interview nu, men uden at det er blevet for privat.

Hvis du ser mig i en rolle og samtidig ved alt om mig, kan jeg jo ikke få dig til at tro, at jeg er den karakter, jeg fremstiller. Jo mindre, du ved om mig, des bedre kan jeg få dig til at gå med på den historie, jeg fortæller på teatret. Det er ikke for at virke uvenlig eller divaagtig, men jeg er nødt til at værne om mit arbejdsrum som skuespiller.

Det skal ikke handle om mig, når jeg står på scenen eller foran kameraet.

© Lis Kasper Bang

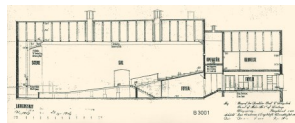
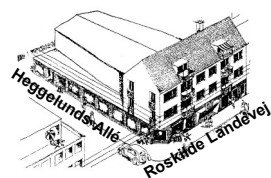
Et juleeventyr fra gamle dage

Da Glostrup Bio blev født - for 70 siden

Der var engang en gammel biograf. Den lå midt i byen på hjørnet af *Heggelunds Allé* og *Roskilde Landevej*. Den havde oplevet store ting, siden den blev bygget i 1916. Der var kommet lyd på filmene, ja endda farver. Den spruttede kulbuelampe i fremviseren var erstattet af noget nymodens elektrisk.

Den var dog blevet for lille og ubekvem, mente folk i byen. Der måtte noget nyt til. Det var den gamle biografdirektør ganske klar over. *Emil Langebek* hed han, og han havde ejet biografen siden 1925, så han var en klog mand. Han fik fat i en arkitekt og havde store planer om at bygge en ny biograf samme sted. Men så blev der ufred i landet, så der ikke kunne skaffes mursten og andre materialer, og i 1941 døde så gamle *Emil*.

Hans søn, *Povl*, der var gift med *Edith*, besluttede at videreføre faderens drøm, men han valgte en anden og vestligere beliggenhed til det flotte hus, som blev til *Glostrup Bio*. Han hyrede arkitekt *Engelstoft*, der arbejdede på *Vimmelskaftet* i *Kongens København*. Murstenene fik han fra et teglværk, der hed *Kronborg*. Det prægtige hus stod færdig, så det kunne indvies 2. juledag 1947.

Aabningsforestillinger!

**GLOSTRUP
BIO**
Krogagervej 2

2. JULEDAG
Kl. 4, Kl. 6, Kl. 8 og Kl. 10
Aabningsforestilling:
DEN DANSKE FILMSUCCESS:
»De Pokkers Unger«
med Henry Nielsen, Tove Maës,
Sigrid Horne-Rasmussen, Preben
Neergaard, Knud Heglund samt
Børn fra Gaden og Gaarden.

Lørdag Kl. 7 og 9, Søndag Kl. 7 og 9
ogsaa
»De Pokkers Unger«.

Nærmere Bekendtgørelse i Dag-
bladene om Billetsalg og Forudbestil-
ling følger forinden Aabningen.

Der var stor tilstrømning, fest og taler, og en yndig pige i folkedragt fremførte et til lejligheden skrevet digt. Derefter vistes filmen *De Pokkers Unger*, som faldt i alles smag. Også de voksnes.

Man var enige om, at *Glostrup* nu havde fået en mageløs biograf, der kunne måle sig med de flotteste inde i staden.

Se, det var begyndelsen på et virkeligt eventyr.

Biografen, der skulle igennem mange prøvelser

I alle gode eventyr udsættes helten for prøvelser, inden målet er nået. Det er som regel tre, men når helten er *Glostrup Bio*, har der været mange flere. Den har overlevet biograf- og filmkriser i flere omgange. Den har været tæt på at lukke, men den har overlevet hver gang.

Biografen har været ejet af private indtil 1982, hvor *Glostrup Kommune* købte den og forpagtede den ud. Der opstod en stor krise i 1990'erne, men i 2000 blev foreningen *Sofarækken* stiftet. Dermed fik man en masse frivillige til at tage sig af forestillingerne. Det gik så godt, at man blev enige om at overlade ansvaret for driften til foreningen, mens kommunen fortsat ejer huset og støtter driften økonomisk.

Biografen er ombygget mange gange. I 1956 blev lærredet meget bredere, så der kunne vises film i CinemaScope. I 1976 gennemførte den nye ejer, *Leo Schou*, en total renovering af salen. I 1980'erne og 1990'erne var der mange renoveringer, ikke mindst af foyeren, der fik en stor omgang igen i 2002. I 2006-12 blev salen renoveret i flere omgange efter mange politiske slagsmål. I 2011 blev filmfremvisningen digital. Aktuelt arbejdes der med planer om endnu en ombygning af foyeren, og mange stole er ved at være slidte.

Biografen, der voksede og voksede - uden at blive større

Man kan også vende den om og påstå, at den er blevet mindre og mindre. Oprindeligt var der over 500 sæder, mens der nu er det halve. Derfor er der både god plads til benene og til en stor scene, der kom til i 2010.

Biografen vokser på den måde, at den nu indeholder en række foreninger, der benytter salen. Foreningen *Sofarækken*, der driver selve biografen, blev som sagt stiftet i 2000. *Glostrup Filmklub for Børn og Unge* stiftedes i 2003. Foreningen *BogartBio*, der viser reprisefilm, blev stiftet i 2014. Endelig blev Foreningen *Glostrup Kulturhus* stiftet i 2016. Denne forening står primært for koncerter i biografen og andre steder.

Glostrup Bio byder endvidere på *SeniorBio* og *BabyBio* og har siden 2015 ti gange i sæsonen vist opera fra *Metropolitan Museum* i *New York*.

En gammel biograf, der ligner sig selv, og ikke har tabt sin sjæl gennem alle storme og forandringer. En moderne biograf, der har noget til alle.